

Forhold, saaledes, at der maa forøgede Indtægter til, der maa en passende Forrentning af Kapitalen, og naar man vil det Maal, maa man ogsaa ville Midlerne dertil, og jeg ser ikke andet, end at en Forhøjelse af Taksterne hører til de nødvendige Midler for at naa det. Taksterne ere hos os gennemgaaende betydeligt lavere end i Udlandet, og en Forhøjelse er sikkert i og for sig rimelig. Jeg haaber, at den ogsaa vil føre mere eller mindre til det forønskede pekuniære Resultat. Naar man regner for Øjeblikket med Procenten 1,23 som Forrentning, tror jeg, den Overbevisning er trængt igennem hos alle, at det Tal, som staar paa Papiret, ikke eksisterer i Virkeligheden, men at der er en negativ Forrentning. Det er derfor i høj Grad nødvendigt at faa andre Forhold frem. Mig forekommer det ganske naturligt, at Banerne forrente den Kapital, der er anvendt paa deres Opførelse, med en saadan Rente, som det koster at laane Pengene dertil. I Almindelighed maa vi laane dem. Jeg tror, det er rimeligt at stræbe henimod det Maal, og jeg tror, man maa gøre Springet straks og gaa til den Forhøjelse, der er foreslaaet.

Hvad den Kommission angaar, som det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) talte om, skal jeg sige, at en saadan Kommission vel kan gøre Gavn, dersom det er muligt for den at paapege Besparelser i Banernes Driftsforhold, saa at der fremkommer en Indtægtsforøgelse ad den Vej foruden den, som skulde fremkomme ved Billetprisernes Forhøjelse, og for saa vidt kan ogsaa jeg se med Forventning og Bifald paa en saadan Kommission, men at udsætte Forhøjelsen af Taksterne, indtil en Kommission har arbejdet, kan jeg ikke anse for rigtigt.

Jeg skal med nogle faa Ord nævne de Punkter, hvor jeg staar lidt anderledes end Flertallet. For det første er der et Punkt, hvor jeg ikke har stillet Ændringsforslag, men kunde have ønsket at stille et Ændringsforslag og har opgivet at gøre det, fordi jeg ikke fik Tilslutning i Udvalget til denne Ændring. Jeg har i øvrigt i Betænkningen motiveret, hvad jeg mente om den Ting, men vil med faa Ord gentage og udvide det, jeg har sagt i Betænkningen. Det, jeg ønskede, var, at Forhøjelsen af anden Klasses Billettakster ikke skulde finde Sted i saa stærkt Forhold som foreslaaet af Flertallet, og min Grund er ikke den, at jeg har ønsket at begunstige nogen velhavende eller fornem Samfundsklasse. Det er nemlig et Misbrug af Ordene „Demokrati“ og „demokratisk“, naar man betragter

anden Klasse som noget, der kun er til for fine Folk eller Velhavere. Anden Klasse paa Banerne har en Række Bekvemmeligheder at byde paa, som efter min Mening ikke er Luksus, men som det er højst ønskeligt, at Folk med meget moderate Indtægter ere i Stand til at bruge, naar det drejer sig om Natrejser og Rejser med Familie, Hustru og Børn o. s. v. Jeg vilde derfor have anset det for ønskeligt, at Forhøjelsen af anden Klasses Billetpriser ikke var saa stor som nu foreslaaet, ikke var større, end at Forskellen mellem anden og tredje Klasses Priser blev den samme som nu. Men det er ikke af den Grund alene, jeg kunde ønske det, for i det hele staar jeg med de Ændringsforslag, jeg i Udvalget har stillet, og ogsaa med det, jeg endte med ikke at stille, saadan, at mit Hovedsynspunkt er, som jeg nylig nævnedes, at vi skulde søge at forøge Banernes Indtægter. Jeg føler mig overbevist om, at naar anden Klasses Billetpriser forøges saa stærkt, som Tilfældet er her, vil det medføre en betydelig Nedgang i Benyttelsen af anden Klasse. Folk ville gaa i endnu højere Grad fra anden til tredje Klasse, og dermed vil i væsentlig Grad det, som er tilsigtet ved Forhøjelsen, forspildes. Jeg ser ikke, at der paa den anden Side opnaas noget som helst Gode ved, at Folks Benyttelse af anden Klasse besværliggøres eller formindskes. Derfor kunde jeg ønske, at man havde modereret denne Klasses Pris noget mere, end man har gjort. Men, som sagt, da min Tanke ikke fandt tilstrækkelig Tilslutning, vel nærmest fordi man har faaet Ordet „demokratisk“ galt i Halsen, vilde jeg ikke fastholde min Ændring og undlod at stille noget Ændringsforslag.

Derimod har jeg stillet 2 Ændringsforslag, hvorom jeg vil sige et Par Ord. Det ene er Ændringsforslaget under Nr. 13, som slutter sig til Lovforslagets § 1, 6te Stykke. Dette Stykke siger: „Statsbanerne bemyndiges til at udstede Abonnementskort, herunder Ugekort, til Rejser mellem to bestemte Stationer. Priserne for disse Kort fastsaaes ogsaa ved Taksterne“. Jeg har forstaaet denne Bestemmelse saadan, at den ikke levner Ministeren tilstrækkelig Bemyndigelse til at lempe Priserne for Abonnementskort, særlig paa korte Afstande, og jeg maa i høj Grad ønske, at Administrationen har en saadan Bemyndigelse. Det er ikke en Foranstaltning, som er i nogen bestemt Bys Interesse, heller ikke særlig i Københavns Interesse, men hvis Betydning kan illustreres i høj Grad ved Forholdet i København og Omegn.